

భోజన ప్రియుడు

అ తకడం ఎందుకు? తిండి కోసమా?... కాదు మరెందుకు? భోజనం కోసం! తిండికీ-భోజనానికీ చాలా తేడా ఉంది. ఇది మహాకవి శ్రీనాథుడికి తెల్పు. మళ్ళీ మన సోమ్స్ కే తెలుసు! 'సోమ్స్' అంటే సోమేశ్వరావు.

అతని సంగతి బోలెడుంది. అంచేత. దాన్నలా ఉంచండి. అసలు పాకక్రియ అనగా వంట చేయుట అన్నది శాస్త్రమా? కళా? - సైనా? సైనార్తా? అన్న మీమాంస - జీవితం అంటే 'మిత్తా' అనగా మిథ్యా? లేక 'సత్తా'? అనగా సత్యమా? అన్న మీమాంస - లాంటిదే. కాని, నూటారు సంవత్సరాల క్రితం 1890లో, కంది సుబ్బారావు గారనే నలభీమపాక శాస్త్ర కోవిదుడు - నవకాయ పిండివంటల విద్వాంసుడు - ఓం ప్రథమంగా తెనుగులో వంటల పుస్తకం ఒకటి, మద్రాస్ తిరువళ్ళికేట్ అంటే ట్రిప్పికేన్ నుంచి ప్రకటించాడు. దాని కాయన పాక శాస్త్రమనే పేరు పెట్టాడు.

అంచేత - వంట "శాస్త్ర"మనే అనుకోవాలి. నిజానికది, కంది సుబ్బారావుగారి సొంతం కాదు. నన్నయ్యగారు మహా భారతాన్ని సంస్కృతం నుంచి తెనుగులోకి తెచ్చినట్లు కన్నడంలో నుంచి - మన సుబ్బారావుగారు తెనుగులోకి దీన్ని తీసుకొచ్చారు. కన్నడంలో 1890కి ముందే - మైసూరు గవర్నమెంటు వారే పబ్లిక్ సెక్టరులో సదరు పాకశాస్త్ర గ్రంథాన్ని అచ్చొత్తించారుట? అందులో వంటకి, భోజనానికీ గల అవినాభావ సంబంధం గురించి చెబుతూ కందిసుబ్బారావుజీ, ఇట్లానుడివారు - మనమనసు కుల్లాసమును, శరీరమున కారోగ్యమును, నాలుకకు రుచియునూ, కలిగింపగల పదార్థ ములను విభజించి, వండుటను బోధించునదే పాక శాస్త్రము.

కావున వంట శాస్త్రోక్తముగా చేస్తే, భోజనం షడ్రసోపేతంగా ఉంటుంది! దీన్ని బట్టి ఆధునిక కాలంలో కూడా పాకశాస్త్రాన్ని విరచించిన వాడు మగవాడే అని తేలిపోయింది.

భోజనంలో షడ్రమలూ ఉండాలన్నారు. 'జిందగీ ఖానేకేలియే', అన్నారు పెద్దలు. అయితే ఆ 'ఆర్ష'చులు ఏవేవి? అనగా 'తీపి' అనగా మధుర : పులుసు అనగా ఆమ్లం: ఉప్పు అనగా లవణ: చేదు అంటే తిక్త: కారమనగా కటు: వగరునావుడు కషాయ: ఇవన్నీసమంగా అవసరమయిన పాళ్లల్లో

ఉండేలా వండి, వడ్డించడం అన్నదే సైన్స్ అండ్ ఆర్ట్! అంతేనా? సామేష్వర్రావు మాటల్లో వడ్డన చేయడం కూడా కష్టతరమైన ఒక లలితకళ! దీన్ని కూడా స్టూడెంట్స్ లో పురుషులే చేస్తారు.

తెలుగువాడి పెరుగు గారెలు అరవ్వాడు కాపీ కొట్టేసి - 'తైలవడై' అన్నాడు. ఇవి సైంటిఫిక్ గా చేస్తే బెంగాలీ వాడి రసగుల్లాలు వోట్ల వేసుకుంటే కరిగిపోయినట్లు అలాఅలా కరిగిపోయి... ఎందుకులెండి - తెనుగువాడి మినవరొట్టె, దిబ్బరొట్టె, పాకోళీ, కొబ్బరిపాళీ, పాలపాళీ, ఫేటీ, పప్పిణీలు, బొబ్బిట్లు, గురిగెలు. మరిగంటే మండిగలు. పాకంగారెలు పూర్ణాలాయి పేర్లే నోరూరిస్తాయి!

వీటి వైనం శ్రీవాధ కనిసార్వభౌముని తరువాత తనకే తెల్పిననుకుంటాడు సామేష్వర్రావు! అదంతా వాళ్ల బామ్మాజీ అతగాడికి వెన్నతో పెట్టిన విద్యట! ఈ మాటే అతనొకసారి వాళ్లొకడ నళిని మనోరంజనితో వోరుకారి అవేశాడు. ఎమ్.బి.ఎ. చదివిన భర్తకు - ఒక కంపెనీలో ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసర్ గా రాణిస్తున్న సోమ్మకి - ఎం.ఎ. చేసి ఒక కాలేజీలో లెక్చరర్ గా పని చేస్తున్న నళిని దీక్షింప భార్యమణి.

కాకపోతే గరిబె సాములోనే ఆమె బాగా వీకు! దాని క్యారణం ఉంది!

ఆమెకి ఇద్దరు వంశానం. వారిద్దరూ కలిగే దాకా శ్రీవారి పాకశాస్త్ర ప్రావీణ్యం గాని, వంట కళావైఖ్యగాని - ఇంత పినరు తెలీవు! కారణం అప్పటిదాకా వాళ్లు వేరే కాపురం పెట్టకుండా అత్తదాటు కాపురం కొనసాగించారు మరి! అంతే గాని, ఆ దంపతులిద్దరి మధ్య రసాస్యాలున్నాయని మనం అనుకోకూడదు. ఈ ఇద్దరికీ రెండు 'మిల్లి గరిబెలు' ఉన్నారని ముందే చెప్పుకున్నాం. అమ్మాయి ఎల్.కె.జి., అబ్బాయి యు.కె.జి. ఈ రెండు కే.జి.ల హ్యాండికాప్స్ వడ్డ రేసు గుర్రాల్లగ - నళిని సోమ్మలు - హోం స్వీట్ హోం మొదలెట్టారే గాని వంట ఇంట్లను, డైనింగ్ టేబిల్ దగ్గర - అదేమంత స్వీటుగా ఉండలేకపోయింది.

నళిని మనోరంజనికి ఇంగ్లీష్ గ్రామరేగాని వంటింటి వ్యాకరణం అసలు రాదు. ఆమె అట్లపెనం మీద దోసెలు పోస్తే - అవి కాకరెట్ట ఆకారం లాగ, పాకిస్తాన్ మ్యాపులాగ వచ్చేవి. దోసెల మీద - చివరి క్షణంలో - వాలిక్కుర్చుకుని - ఉప్పు చిలకరించేది! సాంబారలో మసాలా పొడి, కూరల్లో సాంబారు పొడి వేసేసి - మొగుడికి డైనింగ్ టేబిల్ మీద డబ్బా వచ్చుట్లు - అంటే క్యాష్ పికిల్స్ లాంటి అలంకారాలతో డిన్నర్ సెట్ చేసేసి - పిల్లలకి క్యారేజీలు సెట్ చేసి ఇచ్చేసి - తాను హాట్ కేసులో వర్తేనుకుని వెళ్లిపోయేది.

ఈ విధంగా చిన్నప్పట్నుంచి భోజన ప్రయుక్తైన సామేష్వర్రావుకి వాలిక మీద వెంట్రుకలోచ్చేశాయి తన చిన్నప్పుడు బామ్మ చేసే వప్పు ధప్పుకం ముందు గుండయ్యర్ సాంబారే బలాదూర్ అనుకోనే సోమ్మకి మీల్ ఎస్ మీల్ స్టూర్ హోటెల్లో 'థాలీ మీల్స్' అనగా చేత్త కలుపుకు తినే ఏలుగా కంచంలో పెట్టు అన్నం తిని, టిప్పు సుల్తాన్ మామూలుతో నహా ఓ 'వంద' రూపాయలు బేరర్ తెచ్చిన హారతి పక్షరంలో పెట్టేవరికి గూబల్లో మంట వుట్టేది.

అట్టి తరి - ఓ ఆదివారంనాడు 'మీల్ ఎన్ మీల్'కి వెళ్దాం అని శ్రీమతి నళిని ప్రపోజర్ పెట్టినప్పుడు - శ్రీ సోమ్మకి - మూడు థాట్ మీల్ స్పెషల్స్ కి మూడోదలు, మరియు ఆటోకి నలభై రూపాయలు ఇవ్వాలన్న నిజం నిద్దరలో పీడకల్లాగ తట్టింది! వీవున ఎవరో చక్కన చరిచినట్లయింది!

మరిచిపోయినా అప్పుడప్పుడు మధుర స్మృతుల జల్తరంగిణి లాగ తన మదిలో మెదిలే అలనాటి భోజనానందం తనకు కలగాలి అంటే, తానే చెయ్యి కాల్చుకోక తప్పదు - అనుకున్నాడు - అతని స్వగతంలో చివరి మాట, వైనాట్? అన్న మాట చీదేసిన పోలి పూర్ణం బూరెలాగ బయట పడిపోయింది!

“ఏమిటండీ? సముఖంలో స్వగతాలు?”

క్లాసులోలవ్ లెటర్ రాసుకుంటూ దొరికి పోయిన సీనియర్ ఇంటర్మీడియేట్ అమ్మాయి లాగ పట్టుబడి పోయిన భర్తను కిలికించితంగా చూస్తూ అడిగింది ఇంగ్లీష్ మాడమ్!

“ఇట్టూల్ట్రేట్! లెటర్ మేకేమూవ్...” అన్నాడు ఎగ్జిక్యూటివ్ భర్త ‘థాంక్యూడాడీ, థాంక్యూ మమ్మీ’ అంటూ కుక్కపిల్లలాగ కాళ్లల్లో పడుతున్న వాళ్లకిద్దరుతో వాళ్ళిద్దరూ హోటల్ చేరి, భోజనం ఆర్డర్ చేసేసరికి - రెండేసి గ్లాసుల అయిన్ వాటర్ దాహం వేసేసింది!

xxx

నానారకాల పదార్థాలతో సర్వేశ్వరుడు పట్టు కొచ్చిన డిన్నర్ ప్లేట్లు చూసేసరికి సగం ఆకలి చల్లారి పోయింది, శ్రీమాన్ కి! శ్రీమతి మాత్రం పిల్లలికి అదే పనిగా సూప్ పట్టేస్తోంది. సాంబారు పోసుకుంటూ విసుకున్నాడు శ్రీమాన్. “హలో బేరర్! మీ షెఫ్ ని ఓ సారి పిలవ్వయ్యా!” అన్నాడు. షెఫ్ అనగా కుక్కేశ్వరుడు రాలేదు గాని స్టూవర్డ్ వచ్చాడు. కాక్రోచ్ గాని రాలేదు కదా? సాంబారులో... అనుకుంటూ... “ఏంసారీ! ఎవీ ప్రాబ్లం?” అన్నాడు.

“చూడు! ఈ పులుసులో పప్పు ఉడికిందా? కొంతమో, మాడు వాసనా, మిగతాది వక్కపాడిలాగ పంటి క్రింద పడుతోంది... ముల్లంగి ముక్క లటయ్యా ఆదివారంనాడు సాంబార్ లో వేసేది? కాకరకాయలెయ్యలేక పోయారా? పోనీ ఈ ముల్లంగి ముక్కలైనా ఉడకాలా? వద్దా? సెమీబాయిల్డ్ పులుసు ముక్కలు మీ స్పెషలా?” అన్నాడు. “అందుకే మీ షెఫ్ ని పిలవాలి! తాజ్ నుంచా? ముంతాజ్ నుంచా? పారిపోయి వచ్చాడు అతగాడు?”

“సారీ సారీ! ప్రెష్ సాంబారు తెస్తాను” అంటూ మిగతా ఖాతాదారుల కంట పడకుండా, సోమ్మని మాయం చేస్తేద్దామా? అన్నట్లు అడ్డంగా నిలబడ్డాడు స్టూవర్డ్. అలా నిలబడి, చెవిలో చెప్పాడు “మా కుక్కకి నిన్న రాత్రి ఫుడ్ పాయిజనింగ్ అయింది సారీ! అతను మా ప్రక్క హోటెల్లో భోజనం చేశాడు - వెరైటీ కోసం!... వేరే సమారాధన వంటవాణ్ణి ఒకణ్ణి పిలిపించారు మా బాస్! సారీసర్... వెరీ సారీ” - అంటూ ఆ సాంబారు గిన్నెను - ఉగ్గుగిన్నెను తన్నుకు పోయే కాకిలాగ ఎగరేసుకుపోయాడు!

“పద డాళింగ్! ఇంటికి పోయి మనం బ్రహ్మాండమైన మజ్జిగ పులుసు. శనగపప్పు పాఠోళీ

చేసుకుందాం,” అన్నాడు ఆవేశంగా, సినిమా హీరోలాగ ఊగిపోతూ సోమ్స్.

అలనాడు భీముణ్ణి, విరాటుని వంట ఇంటచూసిన సైరంధ్రి ఎలా షాక్ తిందో - అలాగ షాక్ తిన్నది శ్రీమతి నళిని! ‘గదను తిప్పే కండలు తిరిగిన ఆ చేత్తో గరిటె తిప్పడమా?’ అన్న ద్రౌపది మొహంలా ఉందామె ముఖారవిందం.

“అట్లా స్పీడ్జ్ ఇవ్వకు దమయంతీ! కలం సాము చేసే ఈ నా దక్షిణ హస్తం ఇటాలియన్. చైనీస్, మంగోలియన్ లాంటి వంటకాలు కూడా అవలీలగా వండగలదు.. యామనుకున్నావో!” అంటూ నోరు జారాడు భర్త.

xxx

తిరుగు ప్రయాణంలో - తనకు పాకశాస్త్ర పరిజ్ఞానం - పాక కళా ప్రావీణ్యత - కలకత్తాలో ట్రెయినింగ్ అయినప్పడు ఎట్లా అభినాయో - సత్యనారాయణ వ్రతం కథలాగ, భార్యకి పూసగుచ్చినట్లు చెప్పాడు.

అదే అతను ఆవేశంలో చేసిన తిరుగులేని పొరపాటు. అలా పొరపాటున కాలు కడుక్కోలేని అడుసులో పాదం వేసేశాడు పాపం!

ఆ ఆదివారం రాత్రి సొంత వంటింట్లో మార్నింగ్ డి.డి.షాలో యాండీ లాగ ఫుల్ డ్రెస్ లో విజయవ్రవేశం చేసిన సోమ్స్ - ది -ఎగ్జిక్యూటివ్ ని మొదటి రోజే - “యాండీ! మీరెంతో మాంధి కుక్కగారండీ!” అని మెచ్చుకుంది వాళ్లావిడ -

“నేనే వోప్లెస్ట్రార్ హోటల్ రన్ చేస్తే... మిమ్మల్ని చీఫ్ షెఫ్ గా పెట్టేసుకుంటాను” అన్నది శ్రీమతి. తల్లికి తోడుగా పిల్లలిద్దరూ “డాడీ.. భలే చేశారు కదమ్మా... వెజిటబుల్ కట్ లెట్టూ!” అంటూ పప్పీలు పెట్టేశారు. పూర్తిగా బోల్తా కొట్టాడు మగవాడు! తానెంతో పొడుగైపోతున్నట్లు పొంగిపోయాడు! సీలింగు తగుల్తుందేమోనన్నట్లు కొంచెం వంగి “మీ మమ్మీ చీఫ్ షెఫ్ అందిరా నన్ను!” అంటూ మురిసిపోయాడు. ‘థాంక్యూ’ అని ముక్తాయింపు కూడా ఇచ్చాడు.

ఈ దుశ్కాలు వా సమ్మానంతో సోమ్స్ కి ఇక్కట్లు మొదలైనాయి! ‘నళినికి కష్టాలు గట్టెక్కాయో! తప్పేమిటి? ఉమెన్స్ లిబ్ లో భాగమిది’ అనుకున్నాడు. ‘నళిని జీతం కూడా తెచ్చి నాకే ఇస్తుంది. నేనామెకి ఇవ్వటంలేదుగా!... సో... నేనామె కోసం వారానికో.. నాల్లోజులు వెరైటీగా వంట చెయ్యలేనా?... గల్లు!... ఇది సమంజసం...’ అనుకున్నాడు.

కొన్ని ఇంగ్లీషు పుస్తకాలు కొన్నాడు. చాలా బ్యాకరీలకి, సూపర్ మార్కెట్లకి తిరిగాడు. టి.వి.లూ, రేడియోలూ చూశాడు. కుశాగ్రబుద్ధి గలవాడేమో - ఇంగ్లీషు వంటలెన్నో ఇట్టే నేర్చుకున్నాడు! సిద్ధార్థ్ కాక్, ఆనంద్ కరీన్ లాంటి వాళ్ల వ్యాసాలు పిక్కా పట్టేశాడు. ‘ఇటాలియన్, చైనీస్ వుడ్స్ కూడా ఇంట్లో - సొంత కిచెన్ లో - కుకింగ్ రెంజ్ లేకుండానే చేసేశాడు.

“మీరో జీనియస్ సార్!” అంది చూపుల మెరుపులతో అతగాణ్ణి ముంచెత్తుతూ ఆ మగనాలి!

గాని, అంతలోనే భిన్నంగా మొహం నలుపు చేసుకొని - “మగాడి చేత వండించి తింటున్నానని అంతా తిడతారేమోనని భయం వేస్తోందండీ!” అప్పది గాఢదిక స్వరంతో.

“అహ్లాహ్లా!” అని నవ్వేశాడు భర్త అచ్చం మొగుడిలాగే!...

“హాటల్లో నువ్వు తింటున్నది మగవాడి వంట కాదా?... ఫైవ్ స్టార్లలో కుక్కులేగాని కుక్కుమ్మలు ఉండరు! పెళ్లిళ్లలో, సంతర్పణ, సమారాధనల్లో మగవంటే ప్రశస్తంగా చేయిస్తారు తెల్సా?” అని భార్యను ఎంకరేజ్ చేశాడు. ‘మొదటి పాకశాస్త్ర గ్రంథం ఎవడు రాశాడు? మా వాడు - మగవాడు -’ అని కూడా అన్నాడు. ‘అడుతు పాడుతు వంట చేస్తూంటే అలుపేమున్నదీ...’ అంటూ కూని రాగాలు తీశాడు. ‘ఇది హాబీ నా హాబీ’ అంటూ ఎగిరేవాడు!

“హిప్ హిప్ హుర్రే” ప్రశంసించేది ఆమె. శ్రీవారికి కలర్ ఫుల్ “ఏప్రాస్” కొని తెచ్చి పెట్టింది. చేతులు బండగా అయిపోతున్నాయని లోషన్లు కొనుక్కొచ్చేది. షాపింగ్ పని అంతా - పాపం! తననెత్తిన వేసుకుంది! టాస్టర్ ఈ వారం కొంటే, పై వారం నాన్ స్టిక్ మూకుడు.. మరోసారి మిల్క్ బాయిలర్! ఇట్లా ఎన్నో వంటింటి సుఖాలు కొనితెచ్చి పడేసింది! భర్త అంటే ఆమెకి జున్ను ముక్కంత ఇష్టం!

కాలేజీలో యీమ్మింగ్ ట్యూషన్ క్లాసులొప్పేసుకుంది. ‘మీ కోసమే డాళింగ్-’ అంది “మనం కుకింగ్ రేంజ్ కొనుక్కుందాం.. మీ సేల్స్ మేనేజర్ భార్యకేనా ఉంది బడాయి? నాకు లేదా? ఐ విల్ ప్రెజెంటిట్ టు యూ” అని వాగ్దానించింది. రోజంతా ఆఫీసు, వంటిల్లు రెండే గమ్యస్థానాలై పోయాయి పాపం సొమ్మకి! టెన్నిస్ బంతిని అక్కడ కొడితే ఇక్కడికి - ఇక్కడకొడితే అక్కడికి - అన్నట్లుంది!

xxx

ఆఫీసులో మధ్యాహ్నం సొమ్మ తన హాట్ కేసు విప్పుకుంటూ ఉంటే - లేడీ మార్కెటింగ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ మందాకిని వచ్చింది. ఆఫర్ చేయకుండానే, ఒక మెంతి వంకాయనిలా ఒయ్యారంగా తన నైల్ పాలిష్ వ్రేళ్ల మధ్యకి అందుకుని - రసగుల్లా ఉండని, నోట్ల వేసుకున్నట్లు అలవోకగా వేసుకుని “వహ్వా.. హ్వా.. టాప్ జెడ్... స్టఫ్ డ్ బ్రింజాల్స్... అంటే ఐ లవ్ దేమ్” అంది. “మీ మిసెస్ నలభీమేశ్వరి అనుకుంటాను! హావ్ లక్సీ యూ ఆర్! ... మీ ఇంటికి ఓ డిన్నర్ కైనా పిల్వరుగా” అంటూ గునుస్తూ వెళ్లిపోయింది -

“ఎందుకయినా మంచిది, ఇటువంటి కర్రీ చేసినపుడు మరో హాట్ కేసు కూడా తెచ్చుకోండి.. నాలాంటి దొంగలుంటారు జాగ్రత్త!” అని సొమ్మని హెచ్చరించి మరి వెళ్లిపోయింది -మందాకిని...

ఆ మర్నాడు - అక్కడ నళినీగారి కాలేజీలో - లేడీస్ స్టాఫ్ రూంలో ఇదే టైములో పనస పొట్టు కూర మీద ఘుమఘుమలాడే చర్చ జరిగింది. ఫలితం - శ్రీమతి నళినీకి మజ్జగా అన్నమే మిగిలింది. తాను తెచ్చుకున్నచెట్టిలన్నీ హుష్ కాకీ అయిపోయాయి. కానీ.. దుఃఖపడలేదు నలినీ! బోలెడు గర్వపడిపోయింది! -

‘చెప్పతే యామవుతుంది? అంతా ఆడమళయాళమేగా!’ అనుకుని “ఇది మా హబీ హస్తవాసి!

నా మొహానికి అరటికాయ తొక్కతీసి వేయించడమే రాదు. పనస పొట్టు ఆవకూర కూడానా?" అని నవ్వేసింది.

అంతే! అక్కడ అకస్మాత్తుగా మెరుపులు, ఉరుములు వచ్చిపడ్డట్లు చూశారంతా - ఇక ప్రశ్నల వర్షం పడిపోయింది ఝూమ్మని!... 'నీది ఎంతదృష్టం?' అన్నది - ఉడుకు మోతుగా.. ముక్కూ, మూతీ తిప్పి... ముకుందిని!

'ఓస్! కేవలం ఇండియాలో వంటచేసే మగాళ్లనే చూశావ్ నవ్వు! - మా అన్నయ్య లండన్లో ఉన్నప్పుడు చూశాట్ట - అక్కడ దొరలు డిష్ వాషింగ్ ! అంటే అంటు కడుగుట ఎంతో హాయిగా చేస్తారుట.'

"దేనికయినా పెట్టి పుట్టాలి! కంచంలో చెయ్యి కడుక్కొని' కొంగున చెయ్యి తుడుచుకుని వెళ్లి పోయే మొగాళ్ళే ఎక్కువ - మన ఇండియాలో - " అన్నది లెక్చరర్ సువర్చలా మనోహర్.

మొత్తం మీద, ఇలా, అలా సోషల్ గారి వంట పాపులర్ అయిపోయింది!!

"మీ ఆయన పాకశాసనమే!" అనే వాళ్లు కలీగ్స్.

పాకశాసనమంటే ఇంద్రుడు. దీన్ని బట్టి ఇంద్రుడు కూడా మంచి చెయ్యి తిరిగిన వంట వాడన్నమాట! సర్దాగా అన్వయించారు. అసలు వంట అంతా తాళింపు వేయడంలో ఉంటుందిట. పొత్తు పంచెని... లుంగీ లాగ చుట్టుకుని మడిగా వంటచేసే మా వేలు విడిచిన మేనత్త మొగుడంటూ ఉండేవాడు - 'కొల్లాయుంచితి; కోక సుట్టితి, నని శ్రీనాథుడే అన్నాడు నీకు తెలీదా?' అని 'వంట కూడా ఒక యజ్ఞంలాంటిదే' అనేవాడు మావయ్య.

పాపం! నిజంగా అలానే ఉంది సోమ్మకి! నళినిని మళ్ళీ వంటింట్లోకి లాగడం సాధ్యమా? అని సీరియస్ గా ఫోన్లో నన్నడిగాడు. ఈ కలికాలంలో ఎస్.టి.డి. ఫోన్ల వల్ల ఇదో సౌకర్యం. అర్జంటుగా ఇలా సలహాలు అడగొచ్చును.

'అయ్యా! మా ఆవిడ చేసిన పులాపు తిన్నాను. కడుపులో మంటగా ఉంది. ఏం మాత్రం వేసుకోమన్నారు?' అని ఫోన్లో మనం అడిగితే - టి.విలో తెరమీద - ఫలానా మాత్రలు ఫలానా మెడికల్ షాపులో కొనివేసుకో! నా పేరు చెప్పడం మరిచిపోకు - అంటూ ప్రత్యక్షంగా సలహాలిచ్చే వైద్యశిఖామణులున్న రోజులివి!

వంటలూ మారిపోయాయి. వైద్యాలూ మారిపోయాయి. రోగాలూ మారిపోయాయి... వ్వు...! వ్వు!! ఫోన్ చేశాడు కదా అని సోమ్మకి నేను కొన్ని సలహాలిచ్చాను. అన్నింటికన్నా తేలిక - వండిన వంటకి వంక లెట్టడం అనేది మా మామ్మ! అలాగా సలహాలు చెప్పడం కూడా గొప్ప సుళువు.

నేనిచ్చిన సలహా ప్రకారం సోమ్మ ఓ రోజు ఫస్టు షో సినిమాకి వెళ్లిపోయాడు. 'ఆఫీసులో బోర్డు మీటింగు ఉంది. రాత్రి పదవుతుంది వచ్చేసరికి! నువ్వే ఏదో తంటాలుపడి వండు! ఫ్రెడ్లో ఉన్న స్టఫ్తో పిల్లలికింత పెట్టి, నువ్వింత తిను-' అంటూ ఇంటికి ఫోన్ చేసి నళినిని చెప్పేశాడు సోమ్మ.

నళిని అవతల వక్కన వీరుగారిపోడం వృష్టంగా తెలిసింది. కాని, పెళ్లానిక్కుడా వంట రావాలంటే గుండెరాయి చేసుకోవాలి. కఠినంగా ప్రవర్తించాలి. తప్పుడు - అనుకున్నాడు సోమ్మ.

రాత్రిపదిన్నర గంటల వేళ ఇల్లు చేరుకున్నాడు. నళిని - 'వచ్చా! గీజర్ వేశాను. స్నానం చేసి రాండి,' - అంది. వంటిల్లు, డైనింగ్ హాలు అప్పీశలవు ప్రకటించిన భోజనశాల లాగ - దీవంగా ఉన్నాయి.

“భోజనాలయినాయా? పిల్లలు పేచీలు పెట్టలేదు కదా?” అన్నాడు నీరసంగా, ఆకలిని దాచుకుంటూ.

“మీ కెలాగూ ఆఫీసులో డిన్నరుంటుందిగా అనుకున్నాను! పిల్లలిద్దరికీ మసాలా దోసెలు తెప్పించి పెట్టేశాను. నేను పాలలో ఆటకులు వేసుకుని, అరటి వళ్లు నంచుకొని తినేశాను! అమ్మో! వంట ఇంట్లోకి వెళ్లాలంటేనే నాకు భయం వేసింది. పిల్లలు వెళ్ళిరిష్టారుకూడా”. అని భార్య చెప్పతూ ఉంటే - అక్కడే, సోఫాలో కూలబడి పోయాడు సోమ్మ!

కడుపులో ఎలుకలు గోల చేస్తున్నా - తేలు కుట్టిన దొంగలాగ ఊరుకున్నాడు. అవలు వంగతి తెలిస్తే, నళిని మనోరంజని మనుసు బహుమన్నితమైందిగా.

అమె హార్ట్ అవుతుంది మరి!

ఇలా ప్రయత్నం వెంబడి ప్రయత్నం ఫెయిల్ అవటంతో - మరో అదిరిపోయే నలహా ఇచ్చాను సోమ్మకి! ఆ నలహా ప్రకారం - ఆదివారం తనే వంట చేసి, తన ఆఫీసులో ఉన్న నలుగురు లేడీ కాలిగ్రీవీ భోజనానికి పిలిచాడు.

నళిని ఉడుక్కుంటుదనుకున్నాడు. కాని, డైనింగ్ బేబిల్ సెట్ చేసేసి, “మా వారికి వంట చెయ్యడం సరదా! ఇదో సైన్వార్డ్ అంటారండీ మా వారు!” అంటూ తానే వడ్డించింది!

బహు దొడ్డ ఇల్లాలు అన్నారు వాళ్ళు. “మా ఆయనని మీరంతా ఆఫీసులో పాకశానముడు అంటారుట కదా!” అని కూడా, నవ్వుతూ అడిగి వాళ్ళకి సెంటెడ్ వక్రపాడికూడా అందించింది.

“ఆయన లాగ వండటం ఈ జన్మకి నాకు రాదు! మరో జన్మంటూ ఉంటే మళ్ళీ వుట్టి ఋణం తీర్చుకోవాల్సిందే!” అంటూ నిట్టూర్చింది కూడా.

భోజనాలు చేసి ఆడాళ్లంతా కలిసి పేకాడు కుంటూ ఉంటే, చేనలా వెళ్ళి వస్తానంటూ - ఏడుపు ముఖం దాచుకుందికి. బయట చీకట్లోకి జారుకున్నాడు మనవాడు. పాపం! మగాడు సోమ్మ.

“శ్రీవారిని చాలా కంట్రోల్లో పెట్టారన్నమాట!.. ఇంట్లో ధూపం పేవించరన్నమాట!” అంటూ కిలకిల మంటూ ఆడాళ్లు నవ్వుటం అతని చెవుల్లో నీవం కరిగించి పోసినట్లు వినబడ్డది! -

“అకటా! దయలేని వారు మీ ఆడవారూ” అనుకుంటూ వంటింట్లో భీముడు ఆఫీసులో సోముడు అయిన సోమేశ్వరరావు - ఎన్.టి.డి. కౌంటర్ నుంచి నాకు ఫోన్ చేశాడు!

‘అర్ధరాత్రి ఎవరు బాబూ!’ అంటూ ఫోన్ అందుకుంది మా ఆవిడ.

“ఓ! సారీ.. మీరా అన్నయ్యగారూ!” అంటూ ఫోను నాకిచ్చింది.

అవతలవాడి మాటలు ఇంకా నా చెవిన పడకుండానే - “ప్రేమ కోసమే వంటింట్లో పడేవే పాపం! శ్రీనాథుడూ.” అంటూ కూనిరాగం తీసి మరీ నవ్వేసింది!

అంతా విని, “సోమ్మో! నువ్వు అదైర్యపడకు.. నేనే నెక్స్ట్ సండే! స్వయంగా వస్తాను! గో ఆండ్ గేట్ సమ్ స్టీప్! నో ప్రాబ్లెమ్! నేనొస్తానుగా!.. అయితే.. మా సిస్టర్ కి చెప్పవారు...” అన్నాను - నిట్టూర్చి పెట్టేశాడు వాడు. సుదీర్ఘమయిన వాడి నిట్టూర్పు - ఇతల నా చెవికి వేడిగా తగిలినట్లని పిలిచింది! “వంట నేర్చిన మగడా! ఆ సంగతి ఇల్లాలికి ఎందుకు చెప్పావయ్యా?”... అంటూ మా ఆవిడతో అన్నాను- “వచ్చే ఆదివారం సెలవు ఇప్పిస్తావుగా..!” అని

“అయింటిమెంట్, బ్యాండేజీ కూడా సర్దిపెడతాను. మర్చిపోతే జ్ఞాపకం చెయ్యండి” అంటూ కిసుక్కున నవ్వింది మా ఆవిడ -

“అవెందుకూ?”

“మీరు కూడా చెయ్యి కాల్చుకోవాల్సి వస్తుందేమో... మీ సిస్టర్ కోసం! అందుకూ!!” అంటూ లైటార్పేసింది! నా మొహం చూడటానికి జాలిపడింది కాబోలు!...

(1997, ఆంధ్రప్రభ వీక్షి సంక్రాంతి సంచిక)